

[Finansministeren.]

reklamer og lignende på en sådan måde, at køberen kan opfatte varen som andet end akvavit eller snaps.

Spørgsmålet om, hvorvidt en vare kan afgiftsberigtiges efter den lave afgiftssats for akvavit og snaps, afgøres af et særligt nævn, der er nedsat i medfør af lovens § 29. Dette nævn træffer endvidere afgørelse om, hvorvidt etiketter, flaskeudstyr, reklamer m. v. er i overensstemmelse med de ovenfor anførte bestemmelser, og jeg har ingen hjemmel til at ændre spiritusnævnets afgørelse.

Ordet brændevin kommer af tysk „Branntwein“ eller „gebrannter Wein“ og kan anvendes om al destilleret spiritus. Dette gælder også i Norge, hvor den af vinmonopolet udgivne prislister for „brennevin“ omfatter alle slags spiritus. I Sverige anfører Systembolaget i sit katalog under rubrikken „brännvin“ f. eks. vodka.

Da betegnelsen brændevin således kan anvendes om spiritus, som henhører under den høje afgiftssats, der gælder for anden spiritus end akvavit og snaps, har nævnet ikke ment at kunne godkende, at ordet brændevin anvendes i etiketter, reklamer og lignende for varer, der afgiftsberigtiges efter den for akvavit og snaps gældende afgiftssats.

Denne afgørelse har indtil nu kun i to tilfælde medført, at den pågældende fremstiller har måttet foretage ændring af etiketten for en vare, der efter sin beskaffenhed kunne afgiftsberigtiges efter satsen for akvavit og snaps.

Der er naturligvis intet til hinder for, at hr. Jens Peter Jensen som forbruger også fremtidig anvender betegnelsen brændevin.

Af *Nordqvist* til justitsministeren (4. august 1969):

„Vil ministeren overveje at indføre skærpede regler for entreprenørmaskiners færdsel på vejene, herunder indføre påbud om, at sådanne maskiner, der på grund af deres indretning i visse tilfælde faktisk

ikke kan køres ud på vejene under iagttagelse af færdselslovens regler om vigepligt, i de tilfælde, hvor disse køretøjer har vigepligt, kun må køre frem, efter at en medhjælper har sikret, at udkørsel kan ske uden risiko for andre trafikanter?“

Begrundelse.

Ved en tragisk ulykke har 4 medlemmer af samme familie mistet livet og 3 andre fået alvorlige kvæstelser, idet de, der befandt sig i samme bil, blev påkørt af en traktor med læssegrab, der kørte ud på den offentlige vej fra en byggeplads.

Det fremgår af referat i dagspressen, at traktorførerens udsyn var hæmmet af en bevoksning, og at hans plads på maskinen var mere end 3½ m bag læssegrabbens forende.

Traktorer og andre maskiner har naturligvis samme pligter som andre trafikanter, og selv om almindelige motorkøretøjer under lignende omstændigheder kan have svært ved at opfylde vigepligten (der i dette tilfælde er „dobbelt“), er det indlysende, at førere af større gravemaskiner o. lign. kun kan opfylde denne pligt ved at lade en medhjælper gå forud for at vejlede føreren og advisere andre trafikanter — i hvert fald i alle de tilfælde, hvor udsynet ikke er helt åbent.

Der er i dag ikke pligt til en sådan rimelig sikkerhedsforanstaltning, men da antallet af arbejdsmaskiner på vejene er stærkt stigende og disse maskiner ved deres størrelse og indretning er langt farligere for andre trafikanter end biler, finder jeg det påkrævet, at det snarest påbydes, at udkørsel i situationer som den nævnte kun må ske, efter at en medhjælper i forvejen har sikret, at udkørsel kan ske uden fare for andre trafikanter.

Et sådant krav vil — og det er det vigtigste — i væsentlig grad nedsætte risikoen for andre undertiden helt sagesløse trafikanter og i de tilfælde, hvor påbuddet negligeres, kunne begrunde en strengere bedømmelse af den ansvarlige.